

La púrria i la bretolada a la defensa de la llibertat

Tantost es produeix un alçament del poble, alhora que surten aquestes colles d'homes espitxerats i mal vestits amb una arma a les mans, veiem també tots aquests pobres d'esperit i gent covarda, que en la seva misèria mental s'han arribat a creure que són la «petita burgesia».

Aquests botiguerets sense caixa de cabals i aquests industrials sense comptes corrents, que cada dissabte suen sang per poder pagar la setmanada als seus treballadors; tota aquesta gent que es passa la vida amb l'obsessió d'arreglar una misèria que en diuen «una poma per la sed», són la gent més desgraciada que coneixem. I són tan orbes i tan obtusos, que en les lluites de la classe treballadora per la seva emancipació, ells sempre prenen plaça de lacais al costat dels plutòcrates, puix que mai no han comprès que aquests són els seus enemics, tant com ho són dels que breguen a les barricades i passen la meitat de la vida a l'exili o a la presó.

El fusteret i el betes-i-fils i el barberet, que s'han de refiar del treball de la dona perquè els ajudi «a bé morir» ja que no saben què cosa és viure, mai no han vist que llur benestar—aquest ínfim benestar que gaudeixen—el deuen exclusivament a aquesta púrria i a aquesta bretolada; a aquesta gent ferotge que són llur obsessió i els fa viure en continu esglai. No saben—ni ho volen saber—que malgrat llur covardia, la mica de dignitat en que viuen i el bocí de llibertat que tenen, el deuen únicament a l'heroisme i al sacrifici d'aquesta gent que només de veure-la ja els vénen esgarifances, com si al poble famolenc se'l podés atipar amb les engrunes miserables que ells han arribat a arreglar...

Caldrà que cridem ben fort, cada dia i a tot arreu, a veure si a la fi ens senten aquests sords, uns de conveniència i altres — els més — d'inconsciència. Cal que s'arribi a convèncer que si no fos aquesta gent que no té por ni estima la vida, encara tots aniríem vestits d'espant i amb l'argolla de l'esclavatge clavada al nas; que si no fossin aquests desarrapats, encara viuríem com la gent de les caveres. I que aquests homes — aquests homes que els fan tanta por — el dia 19 de juliol del 1936 salvaren la llibertat llançant-se damunt dels canons que vomitaven metralla i posant llur pit en muralla davant les metralladores homicides, als carrers de Barcelona, i que ara lluiten com a feres a Aragó i a tot Espanya.

Aquests homes que no tenen temps de polir-se; aquests homes magnífics que no mengen ni dormen i viuen en plena febrada revolucionària, en plena exaltació ciutadana, són els herois de la gesta més gran que registra la història de les lluites populars. Ells, amb llur sacrifici, hauran salvat la civilització amenaçada per la barbàrie incivil i promouen avui l'admiració del món en la lluita del poble contra el despotisme militarista, igual a tots els pobles.

PLÀCID

GASETILLA

L'honor d'alguns militars i un conte de Lleó Tolstoi

A la Premsa haureu llegit de més d'un general facciós que havia donat «paraula d'honor» d'ésser fidel al govern de la República i que després s'ha «empassat al moro».

Així de la «paraula d'honor» d'alguns generals, ens ha fet recordar un conte de Lleó Tolstoi.

Davant d'un jutge compareixen dos homes. Un vellet que s'ha d'aguantar amb una canya groixuda i un comerciant jove-nàs. Aquest acusa el vell d'haver-li robat una quantitat d'unces d'or. El vell nega el robatori.

El jutge diu al vell si jurarà que no té les monedes i al jove si es donarà per satisfet amb tal jurament. Un i altre s'avenen a la proposició; el vell, en anar a jurar, dona la canya al seu acusador perquè li aguant, i, amb la mà estesa, jura per tots els sants haguts i per haver i per la memòria dels morts i dels vius, que ell no té aquelles monedes d'or i que qui les té és aquell que les hi demana.

El que el vell astut no diu, és que les monedes les té dins de la canya, la qual s'apressa a reclamar tot seguit amb l'excusa d'aguantar-s'hi.

Aquests militars que han jurat «pel seu honor» que el govern no havia de témer mentre ells ocupessin els llocs de comandament, no han dit, astuts com el vell del conte, que ja sabien qui els havia de reemplaçar quan fos arribada l'hora de la traïció.

GRALLER

Noticiari

Han estat destituïts centenars de funcionaris, sangoneres i enemics del poble.

Mai ningú no hauria pensat que es fes una bugada com la que es fa ara amb els militars i funcionaris enemics del poble.

—Totes les revoltes i pronunciamientos del segle XIX, a Espanya, no eren sinó la lluita entre dos poders: l'Exèrcit i l'Església.

Aquesta revolució a la qual assistim, serà el triomf del Poble damunt la tirania dels dos poders seculars: l'Exèrcit i l'Església.

—Tota la Premsa rural de Catalunya ha emmudit d'ençà del 19 de juliol. La Premsa rural hem dit. La Premsa que havia estat sempre al servei de les dretes i que sols obeïa les consignes de les dretes.

DEPURATIU SEMIS

CURA RADICALMENT TOTA ENFERMETAT DE LA PELL

Grans, herpes, eccemes, psoriasis, picor, desapareixen ràpidament davant l'acció enèrgica d'aquest depuratiu

DIPOSITARI A GRANOLLERS: FARMACIA GASSET

Activitat Sindical

El Comitè Cotoner

El Comitè Cotoner s'ha compromès a col·laborar als treballs a les fàbriques d'acord amb el Comitè de relacions de l'indústria fabril i tèxtil de Catalunya, segons les normes fixades per la C. N. T.

Per la seva part, el Comitè regulador es compromet a fer els treballs necessaris per tal de regular les indústries de fibres, sedes, etc.

Els Contramestres

El Comitè regulador de la C. N. T. ha invitat a la Federació de Contramestres «El Ràdium» perquè aquests es posin en contacte amb el Comitè Fabril i Tèxtil per a aconseguir que l'element tècnic de l'important indústria sigui afecte a la dita organització sindical.

La Federació de Contramestres ha convocat ja una reunió del ple per a prendre resolucions d'acord amb l'hora trascendental que viu l'obrerisme català i espanyol.

Als obrers de la casa Martínez Gil

Es posa en coneixement dels treballadors de la casa Martínez Gil que, d'acord amb el Comitè del Sindicat Fabril i Tèxtil i la direcció de la casa, demà, dilluns, dia 10, seran represos els treballs a la dita fàbrica.

El Comitè adverteix també a tots els treballadors que passin abans al domicili del Sindicat per tal d'informar-los.

L'horari de treball i el cobrament de salaris

D'acord amb les disposicions dictades pel Govern de la Generalitat i el Comitè revolucionari anti-feixista, el Sindicat de l'art fabril i tèxtil ha acordat que interinament regeixi el següent horari de treball:

Per al treball normal, la jornada setmanal de 40 hores.

Per als torns de dies, 38 hores.

I per als torns de nit, 34 hores.

El torn de treball normal s'efectuarà de les 8 a les 12 i de les 2 de la tarda a les 6, els cinc primers dies de la setmana. El dissabte i el diumenge no es treballa.

Es abolit a totes les fàbriques el treball a preu fet.

L'import dels jornals s'ha fixat d'acord amb el promig del pacte col·lectiu fet per a la setmana de vacances, amb l'augment corresponent del 15 per 100.

Aquesta nova modalitat en el cobrament dels salaris a les fàbriques començarà a regir des d'aquesta setmana entrant.

La setmana que finí ahir ja ha regit el nou horari de treball.

Se'ns ha assabentat que, per acord del Comitè de l'art fabril i tèxtil, totes les cases que no hagin pagat els jornals de la setmana passada, hauran de fer ho aquesta setmana.

Entre altres disposicions i acords que ha pres el Comitè de l'art fabril i tèxtil hem de remarcar el que es refereix a les fàbriques on, per manca d'elements materials, no fos possible posar en marxa aquella indústria. El Sindicat de la localitat on aquest cas s'esdevingui, sigui on sigui, ho posarà tot seguit en coneixement del Comitè de relacions per tal que aquest pugui obrir en conseqüència.